

וא"כ לדבריו שפיר פי' רש"י דכל שאלת הגמרא הוא רק על היכר בעלמא.

ועוד האריך בענין זה לבאר שיטת הראב"ד, וכן יישב בזה קושיית הלחם משנה על הרמב"ם דפסק בהל' עבודת יוהכ"פ (פ"א ה"ג) כדברי רב פפא שעבודתו מחנכתו, ולמה הוצרך הרמב"ם לזה אחר שפסק בהל' כלי המקדש (ריש פ"ח) דאבנטו של כה"ג ושל כהן הדיוט שוים דהיינו מכלאים, דלפי"ז שפיר הוי חינוך באבנט וכדאיתא כאן בגמרא, דכל חידוש רב פפא הוצרך רק למ"ד דס"ל דאין אבנט של כה"ג וכהן הדיוט שוים, עיי"ש.

דף י"ב ע"ב

בגמ': עבודתו מחנכתו.

כתב הגור אריה יהודה (מועדים סי' ט"ז אות ט"ז) נסתפקתי לפי מה דמסיק דעבודתו מחנכתו לכה"ג, אם בעיני עבודה ממש שזר חייב עליה או בסגי בכל שירות בקודש, וכיו"ב נחלקו התוס' ישנים לקמן (לט.) והריטב"א (שם) לענין חינוך כלי שרת דאמרינן עבודתן מחנכתן, אי בעינן עבודה ממש, או דסגי גם בכל שירות, ונפק"מ במת ראשון קודם מקרא פרשה, אם השני מתחנך במקרא פרשה, ועוד נפק"מ לענין וידוי הפר אם מתחנך בוידוי, ועע"ש.

★ ★

בגמ': תנינא על בשרו מה ת"ל יש להביא מצנפת ואבנט לתרומת הדשן דברי ר"י ר' דוסא אומר להביא בגדי כה"ג ביום הכפורים שהן כשרים לכהן הדיוט רבי אומר שתי תשובות בדבר כו' אלא מה ת"ל ילבש לרבות את השחקין כו'.

בפנים יפות (פ' צו) תמה דהא רבי השיב שתי תשובות רק אדברי ר' דוסא, וא"כ מה הקשה מה ת"ל ילבש, הא י"ל שפיר כרבי יהודה להביא מצנפת ואבנט לתרומת הדשן, ולמה הי' צריך לומר לרבות את השחקין.

ותירץ דלכאורה תיקשי בדברי ר"י למה הזכיר התורה בפירוש מכנסים וכתונת ואילו מצנפת ואבנט נלמד רק מריבויא. ותירץ דהפרשה מתחילה צו את אהרן ואת בניו, והיינו הכהן גדול וכהן הדיוט, (ועיי"ש שהסביר למה הוזכרו שניהם דוקא בתרומת הדשן), והנה כתונת ומכנסים שהיו שניהם שווים בו,

האדר"ת בספר חשבונות של מצוה (מצוה קפ"ה) תמה גם דהא לאחר תמיד של שחר איכא מנחת חביתין וא"כ י"ל שמתחנך במנחת חביתין שלו שדוחה שבת ויוה"כ.

וכתב דאולי י"ל דכיון דחביתין קודמין לנסכים ונסכים שייכי לתמיד של שחר, א"כ מה שאמרו בגמרא לאחר תמיד של שחר, היינו גם לאחר נסכים שבאים עם התמיד, וע"כ דכבר הקריב גם את החביתין.

★ ★

בגמ': אמר אבוי לובש שמונה ומהפך בצינורא.

האור שמח (פ"ב דכלי המקדש) תמה דאיך יחנך הכה"ג בנפסל הכהן גדול הראשון בלילה, דהא פסק הרמב"ם (שם) דאין מרבין את הכה"ג בלילה. וכתב האור שמח דהרמב"ם לשיטתו שפסק בהל' יוה"כ דרק עבודת היום צריכין כהונה גדולה, אבל תרומת הדשן של יוה"כ כשר גם בכהן הדיוט.

הגר"מ זעמבא זצ"ל בגור אריה יהודה (מועדים סי' ט"ז אות י') תירץ עפ"י מה שהביא מהראב"ד בתו"כ דהא דהקמת המשכן בעי ביום דווקא, דמ"מ הקמת דלילה כשרה לעבודת הלילה, ורשאי לתרום הדשן ולהקטיר אימורין בהקמת לילה, וה"ג אפש"ל בחינוך כה"ג, דאע"ג דאין מרבין כה"ג בלילה, הני מילי שיועיל לעבודת היום, אבל לעבודת הלילה מחנכין אותו בלילה. דהא הגמ' כאן בע"ב מדמה חינוך כלי משכן לחינוך כה"ג לענין עבודתן מחנכתן. [ועע"ש בגור אריה יהודה עוד תירוץ מדידיהן] וע"ע במקדש דוד (סכ"ד).

★ ★

ברש"י ד"ה במה מחנכין אותו, הרי עבודת יוהכ"פ שאחר התמיד בארבעה בגדים היא, ובמה הוא ניכר שהוא כהן גדול מעולם וכו'.

בגבורות ארי וברש"ש העירו שרש"י פירש שאלת הגמרא רק על היכר בעלמא, והרי פשטות לשון הש"ס משמע שהשאלה היה במה מתחנך.

ותירץ הגאון ר' אברהם יוסף שלזינגר שליט"א בעמח"ס שו"ת באר שרים בדרשות שבת-שובה תשל"ז, עפי"ד הראב"ד בפירושו לתורת כהנים פרשת אחרי (פ"ח סי"ד) המובא גם ברש"ש שם, דמבואר מדבריו דעצם התקנה שמתקנין לו כהן אחר הוי במקום משיחה וריבוי בגדים,